

VI col·loqui internacional Mimesi

CONSTRUCCIÓ D'AUTOR(ITAT) A LA POÈTICA: RENAIXEMENT, BARROC, IL·LUSTRACIÓ

I. MÈTODES, USOS I FUNCIONS

Klaus W. Hempfer (Freie Universität Berlin)

Péritextes et leur usage 'extravagant' dans La Pucelle d'Orléans de Voltaire

La ponència s'estructura en tres parts. La primera es proposa aclarir les nocions de "paratext", "peritext" i "epitext" i demostrar que l'estatus dels peritextos que apareixen amb el text principal és completament diferent del dels epitextos que no pertanyen a l'espai material del text. Els primers s'han de considerar textos objecte, mentre que els segons són metatextos. Feta aquesta distinció, els dos tipus de paratextos poden assumir la mateixa funció, la "construcció d'autor(*itat*)", però de manera completament diferent.

La segona part de la ponència analitza com Voltaire transforma un peritext tradicional, el prefaci, en un "encomi paradoxal" en què un monjo elogia un text que és una sàtira ferotge de l'estat clerical en particular i de la religió cristiana en general. Al mateix temps Voltaire fa que el seu personatge benedictí construeixi una tradició genèrica en la qual insereix *La Pucelle*, tot i que l'obra de Voltaire està molt lluny d'emular l'audàcia eròticosatírica d'aquesta tradició.

La tercera part de la ponència se centra en un passatge concret de *La Pucelle* i en la nota que hi inclou l'autor, per tal d'analitzar com les notes al text de ficció, en primer terme, proporcionen informació per aconseguir que l'obra sigui comprensible, però també continuen el discurs satíric del text principal.